07/07/2021

Αγία Κυριακή: Η Αγία που διώχνει την κατάθλιψη

/ Ορθόδοξες Προβολές

Στις 7 Ιουλίου η Εκκλησία εορτάζει και τιμά την ιερή μνήμη της αγίας μεγαλομάρτυρος Κυριακής. Η αγία Κυριακή είναι από τα ιερά θύματα των τελευταίων αρχαίων διωγμών της Εκκλησίας. Μαρτύρησε στα χρόνια του Διοκλητιανού, που βασίλεψε από το 284 ως το 305. Οι αρχαίοι διωγμοί είναι από τις ενδοξότερες ημέρες στη ζωή της Εκκλησίας, αλλά και κάθε διωγμός, γιατί είναι αλήθεια ότι η Εκκλησία πάντα διώκεται.

Η αγία Κυριακή ήταν θυγατέρα ευσεβών γονέων. Ο πατέρας της Δωρόθεος κι η μητέρα της Ευσεβία δεν είχαν παιδιά. Προσεύχονταν και παρακαλούσαν το Θεό να

τους δώσει ένα παιδί και να του το αφιερώσουν. Ο Θεός άκουσε την προσευχή των ευσεβών γονέων, και μια Κυριακή γεννήθηκε ένα ωραίο κοριτσάκι. Ο Δωρόθεος και η Ευσεβία, πιστοί στην υπόσχεση τους, το ονόμασαν Κυριακή και το ανάθρεψαν με κάθε φροντίδα και επιμέλεια, ως αφιερωμένο στο Θεό. Η ατεκνία πάντα είναι μεγάλη λύπη για τους συζύγους και μάλιστα για τούς Χριστιανούς, αλλά και η χαρά τους πάλι πολύ μεγάλη, όταν αποκτήσουν παιδί.

Γι’ αυτό με κάθε τρόπο, και πρώτα με το όνομα που δίνουν στο παιδί, δείχνουν την ευγνωμοσύνη τους στο Θεό. Στο διωγμό που κήρυξε ο Διοκλητιανός εναντίον των χριστιανών, η Κυριακή θα ήταν μια παιδούλα ούτε ως είκοσι ακόμα ετών. Τότε και οι γονείς και η θυγατέρα κατηγορήθηκαν και πιάστηκαν ως χριστιανοί. Και το πιο σκληρό ήταν ότι χωρίστηκε το κορίτσι από τους γονείς του· το Δωρόθεο και την Ευσεβία τους πήγαν προς την Αρμενία και την Κυριακή την οδήγησαν στη Νικομήδεια. Εκεί ο ηγεμόνας, ανακρίνοντας την παιδούλα και βλέποντας τη σταθερή της πίστη, έδωκε διαταγή να τη μαστιγώσουν σκληρά. Η Κυριακή σε κάθε ερώτηση απαντούσε- «Είμαι χριστιανή». Και σε κάθε απειλή του ηγεμόνα έλεγε· «Μην πλανιέσαι και μη σε ξεγελάει ο λογισμός σου· με βοηθάει ο Θεός και δεν θα με νικήσεις».

Ύστερα από εξαντλητική ανάκριση, οδήγησαν την αγία Κυριακή στο ναό, για να θυσιάσει στα είδωλα. Εκείνη, μπαίνοντας στο ναό, παρακαλούσε μέσα της το Χριστό να τη βοηθήσει. Ένας δυνατός τότε σεισμός κατατρόμαξε τους δημίους και τα αγάλματα του ναού έπεσαν κι έγιναν κομμάτια. Άναψαν ύστερα φωτιά για να την κάψουν ζωντανή, μα όπως τη βάτο του Μωυσή, την κύκλωσαν οι φλόγες, μα δεν την έκαψαν. Την έρριξαν ύστερα στα θηρία, μα κι εκείνα δεν την πείραξαν, παρόμοια όπως το Δανιήλ, όταν τον έρριξαν στο λάκκο των λεόντων. Θα περίμενε κανένας ο ηγεμόνας να ανοίξει τα μάτια του και να δει το θαύμα του Θεού, μα έξαλλος και τυφλωμένος από οργή έδωκε διαταγή να αποκεφαλίσουν το αθώο κι αγνό κορίτσι.

Η αγία Κυριακή, πριν ο δήμιος εκτελέσει τη διαταγή, ζήτησε να την αφήσουνε να προσευχηθεί. Γονάτισε τότε κι άρχισε να προσεύχεται. Κανένας δεν άκουσε τα λόγια της, γιατί σε τέτοιες στιγμές η καρδιά του ανθρώπου, προσεύχεται «στεναγμοίς αλλαλήτοις». Δεν κινούνται τα χείλη, δεν ακούεται φωνή. Κι όμως ο Θεός ακούει, κι είναι σαν και να ρωτά τον προσευχόμενο, σαν και τότε το Μωυσή στην Ερυθρά θάλασσα· «Τι βοάς προς με;». Η αγία Κυριακή προσευχήθηκε για ώρα πολλή κι ύστερα έγειρε στη γη. Όταν ο δήμιος πλησίασε για να εκτέλεσει τη διαταγή, είδε πως η αγία Κυριακή ήταν νεκρή. Η ψυχή της παιδούλας πέταξε σαν μικρό πουλί, και φωτεινός άγγελος την πήρε, για να τη φέρει στο Νυμφίο Χριστό.

Ας μείνομε στο όνομα της αγίας Κυριακής, στο γεγονός δηλαδή ότι οι ευσεβείς

γονείς της την ονόμασαν έτσι, επειδή γεννήθηκε σε ημέρα Κυριακή. Το όνομα συνδέεται στενά με το πρόσωπο και τη συνείδηση του άνθρωπου. Ενώ το όνομα είναι έξω από τον άνθρωπο και προστίθεται σ’ αυτόν ύστερα, όμως συνδέεται τόσο μαζί του, που γίνεται ένα μ’ αυτόν. Έτσι καταλαβαίνουμε την καλή συνήθεια των ευσεβών χριστιανών να δίνουν στα παιδιά τους ονόματα Αγίων της πίστης. Με αυτό τον τρόπο και με την ευκαιρία που η Εκκλησία κάθε χρόνο εορτάζει τα ιερά της πρόσωπα, ο κάθε χριστιανός στο όνομά του έχει μια συνεχή υπόμνηση της ευσέβειας. Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος λέγει πως με το όνομα εισάγει «εις την οικίαν έκαστος την εαυτού τον άγιον». Αμήν.

(+ Μητροπ. Σερβίων και Κοζάνης Διονυσίου Δ. Ψαριανού, Εικόνες έμψυχοι, Εκδ. Αποστ. Διακονίας, σ.93-95)